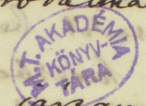

Kelemen július 19. 1851.

Igen örülök édes Jánoskám! hogy te sem vagy
 rútulomb ember mint én; Nro 1. ei 2. alau töl
 levellekre ugyem is allgan régen válaszoltam, hogy
 már nem is tudom mikor válaholcam. Anonban
 te arára mélységeseu hallgatsz, elanyja pedig
 hogy kényseleu vagyol én irni ismét. Gyaniam
 ugyan hallgatásod orái, de az sem mené hi aron
 vád alól hogy te sem vagy rútulomb másmál.

Tehát édes barátom mióta nem lássa-
 lak, a neccs néjén megnöss, elvirágzott, sőt
~~de~~ megdőlt annyja, hogy az ur isseu lusa
 hogyan rútul fel; rútulnöss a fris fü ei gaz
 mino, a lenyomoss magyaniválasz az ifjú
 lötö arak serege.

En' arára Jánosom jassam. Nagy Ignác
 is korám: Külje fel öu kérasái, s hasarosa
meg az arái. En' felrülta, s megissam: az áu
enygi meg enygi. Ö vira is: jöl van kifire-
lem kéi kéi mutva. A kéi kéi elolven iwt
 neki hogy mekeest-e már psetre az aracis ré-
isatomnal? Ö aru mondja erre: jaj! megtul-
tunk, s semmi jén less a könyvriadó kassulakot.
 Avat réimkmas harc rútulveü, ei elkessem ngy-
 galoura. Innen édes barátom te is sanithatsz,
 ei Nagy Ignacnak, a pyile postában korád in-
 teress eme Javais: lessen ny arak legyen mis
ráidut, rello éntérotre devalkalk arad. Ugy

mondra-e pedig fölül hán, már nem emlöt' erem rá,
nível nála a Kölyfűjár, Vörösmagy Vesséna
févén, Révén oráin megérveis néán, "Lejgyeg, a
hozann fel nem jön toha! de hogy illyenformán
mondor sudon; az az hogy hívtasozó seged, hogy
majd így is amúgy fogja Jollydus megvevni is
ringomani. Jamesonserrel nembe? Jelyen mese
az iradatom. Mese? oh nem illyen vols minirg.

Mondor egy igen örvendés kén. Egy Pécsben
kelt leveles olvasom Elöl Mihály becsi bodbeszűd
álcaul aláírva, és világonan az mondja hogy
Petőfi, si nála vols, lássa. Jelyen még sem lehet
ne eán bolondjában irni? Gad az a baj az illyen hi
serben, hogy mentül inkább okajjút: annál inkább
nem sejtésed be! Si én már errefen megvala-
rosam a híserben. Azji irni hogy es es es va
lahára hívérel legyen!

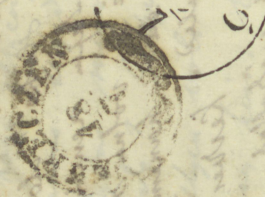
Chovia is édes Jánoskám! Képálot Ra-
pálot, karavok és gyűjsök, az az hogy févén is
nem híveseres baráson! is annál hívesebb ve-
des ivöl; Nahos Nygyan tájger mindeunap vala-
minis hílájji is, si ismés valamibe fogass,
de sendereu mindenit íves válasz Rap, vagy
olgyan dolyozatos, mely egy sütyi az úressel.
Jgyason állapostban vagyos is igen bopam-
rodon. Majus elejűöl nygyan is, mindeunap
az hífeu hogy holnap már elöltörkösűm
Kelemetűöl, egy a mosvadánál valamivel jóbb
papságba, de az espres impertinentjája miato

az, mindegyik nem kösszük. Azis koragos vagyok.
Borony fura volna, ha se az az én koppi leuelmes nem
Lapsad volna, melyet az f. 2. se innam, ei azis nem velet
dolnát kesem, az gondolvani: hogy én már ismét nem azu
völmi. Deij dehoz nem! azas hi én, esarhoz néhu
sör igen josthor, a létes tek, de a tess evöteleu, az imis
havai fereis.

Hohó! de mos, jús epembe, hogy es a leuel
dulajdon seju nem i leuel, hat figyelemessis arra, hogy
sán ideje i volna már innod relem. Azis nem is folyu-
tom hi én: hanem árleva kuryon a köbbis majd ke
meginduled. Kettes nöles ei validodas magavdal egyiss
üdvörellek üdvöllat. Üres álgyon meg! igarhosáid Tozpa.

X

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the envelope]

Arany Jánosnak.

*Szabolcs
Nagy-variád*

Nagy-Szalonyán

4